

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1909—1910

ΑΜΙΕΛ

Σελίδες ἡμερολογίου Μετάφρ. Π. Πετρίδη Σελὶς 47,112

ΓΙΑΝΝΗ ΑΠΟΣΠΕΡΗ

Λαϊκὰ συνήθεια.—Πρωτοχρονιά » 119

ΜΑΝΟΥ ΑΡΤΑΚΗ

Στὴν Κυρία Πρέσσι, ποίημα » 299

Κ. Ι. ΒΑΡΝΑΛΗ

Τὸ Τραγοῦδι τῶν Νέων, ποίημα » 204

ΙΩΑΝ. ΓΚΙΚΑ

Τὰ τρία πεντάλιρα, διήγημα » 67,169,259

ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ

Μοῦσα, ποίημα » 302

Κόσμος » » 369

REMY DE GOURMONT

Ἡ μέθοδος τοῦ Κάντ. Μεταφρ. Β. Κ. Π. » 22

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ

Ἑστιάδες, ποίημα » 65

Σάτιρα » » 201

Α. ΔΕΣΠΟΤΑ

Ὁ Προσφύρης, Δημοτικὸ τραγοῦδι Ρόδου » 31

Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΛΑΚΗ

Στὸ ρημαδί τῆς Ὑδρέϊσας, Διήγημα » 290

LEFCADIO HEARN

Μερμήγκια. Μελέτη. Μεταφρ. Β. Κ. Π. » 96

ΚΩΣΤΗ ΚΑΒΑΦΗ

Ἡ Πόλις, ποίημα » 129

Ἡ Σατραπεία » » 285

Μ. ΚΑΛΑΜΑ	Σελίς	
Ἡ νύχτα ποίημα	»	92
ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ		
Εἰς τὸ Πνεῦμα τοῦ κάμπου, ποίημα	»	135
Πνοὴ Φθινοπώρου, Μακριά μου, Στὸ σπίτι σου, Νυκτερινὸ Τραγοῦδι	»	364
ΣΤΑΘΗ ΚΑΡΑΒΙΑ		
Ἡ πυγολαμπίδα—Ὁ θάνατος τῶν σκιῶν, ποιήματα	»	38
Τ' ὄνειρο τῆς πηγῆς—Στὸν Ὀδυσσεά	»	155, 156
Ὁ Τάνταλος	»	303
Στὸν Κάϊν	»	366
ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΒΟΥΝΗ		
Τὸ θλιμμένο τραγοῦδι—Ἡρώ ποιήματα	»	288
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΣΙΜΑΤΗ		
Μία ματιὰ στὴν σύγχρονη Νεοελληνικὴ ποίηση	»	40
Θ. Δ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ		
Ἡ Καλλιμακούδα Ἑλλ. παράδοσι	»	140
ΑΙΜΥΛΙΑΣ ΚΟΥΡΤΕΛΗ		
Ὁ χορὸς τῶν Ἡσκιῶν—Κηδὰρ ποιήματα	»	207, 208
Φθινόπωρο	»	286
Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ		
Φύλλα Καμέλιας ποιήματα	»	137
Νοσταλγικὸ, Ἰδαϊκὸ	»	301
ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΓΝΗ		
Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ποίημα	»	300
Γ. ΜΑΡΚΟΡΑ		
Ὁ Γερονάτης ποίημα	»	363
JEAN MOREAS		
Στροφεῖς	»	361
MARIO MEUNIER		
Σαπφώ-Μελέτη-Μεταφ. Σπ. Πάργα	»	138
ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ		
Ὅταν σπάσῃ τὰ δεσμά του-Δράμα	»	3, 240, 316
FR. NIETSCHÉ		
Πρόλογος τοῦ Ecce Homo	»	34
ΛΕΑΝΤΡΟΥ ΠΑΛΑΜΑ		
Μουσικὴ, ποίημα	»	289
ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ		
Ἀπὸ πάνου ἀπὸ τὰ δένδρα, Φωτόισκιος, Πρῶτη Εὐτυχία, Δεύτερη Συντυχία, Τρίτη Συντυχία, Ζωὴ ποιήματα	»	345

ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ	Σελίς	
Ἡ Πεποικιλμένη Διήγημα	»	24
ΚΛΗΜΗ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ		
Ἀπὸ τὸν Ἀπολλώνιο— ποίημα	»	287
ΝΙΚΟΥ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ		
Ἀπὸ τὰ «Παράταιρα τραγούδια» ποίημα	»	33
ΣΩΤ. ΣΚΙΠΗ		
Ἀπολλώνιον ᾠσμα ποίημα	»	106
ΡΩΜΟΥ ΦΙΛΥΡΑ		
Ὁ Γόης ποίημα	»	367
ΚΩΣΤΗ ΧΑΡΙΤΑΚΗ		
Ἡ Βούργια ποίημα	»	153
ΤΩΝΗ ΧΡΗΣΤΙΑΔΗ		
Χυνοπαρινὰ τραγούδια ποίηματα	»	153
Ἑλεγείες ποίημα	»	302
ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ		
Λίβελλος κατὰ δασκαλισμοῦ	»	157
ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ		
Κριτικὰ μελετήματα		
Παύλου Νιρβάνα : Μαρία Πενταγιώτισσα	»	51
Παντελῇ Χόρν : Μελάχρα	»	55
Σ. Σκίπη : Ὁ ἀπέθαντος	»	121
Σπ. Μελά Τὸ χαλασμένο σπῖτι	»	164
Γιὰ τοὺς νέους μας. Ἀφορμὴ ἀπὸ τὴ «Σαμο- θράκη» τοῦ κ. Ἰδα	»	232
ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ		
Τ' ὄνειρο Διήγημα	88	
Ἐγὼ—Ὅλοι ἐσεῖς Διήγημα		130,209,304
OSCAR WILDE		
Ὁ Εὐτυχημένος Ἀρχοντας Διήγημα Μεταφ.Σ.Π. καὶ Μ.Α.»		331
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ		

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Αἴγυπτος Γρ. Δ. 40. — Ἐξωτερικόν Φρ. Χρ. 12.

Τὸ Φυλλάδιον . . . Γρ. Δ. 4.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΥΛΟΥ NIPBANA.—Ὅταν σπάσῃ τὰ δεσμά του, δράμα.

REMY DE GOURMONT.—Ἡ μέθοδος τοῦ Κάντ, ματαφρ. Β. Κ. Π.

Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ.—Ἡ Πεποιικιλμένη, διήγημα.

Δ. ΔΕΣΠΟΤΑ.—Ὁ Προσφύρης, δημοτικὸ τραγοῦδι Ρόδου.

ΝΙΚΟΥ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ.—Ἀπὸ τὰ Παράταιρα, ποίημα.

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ.—Πρόλογος τοῦ Ecce Homo.

ΣΤΑΘΗ ΚΑΡΑΒΙΑ.—Ὁ Θάνατος τῶν Σκιῶν, Ἡ Πυγολαμπίδα, ποιήματα.

ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΣΙΜΑΤΗ.—Σύντομα Σημειώματα - Μιὰ ματιὰ στὴ σύγχρονη
Νεοελληνικὴ Ποίησι.

ΑΜΙΕΛ.—Ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο, μετάφρ. Π. Α. Πετρίδη.

ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ.—Κριτικὰ Μελετήματα.—Παύλου Νιρβάνα Μα-
ρία Πενταγιώτισσα.—Παντελῇ Χόρον Μελάχρα.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ.—

Δι' ὅτι σχετίζεται μὲ τὸ Περιοδικόν :

Rédaction de la Revue "NEA ZOÉ"

Rue Sesostris 10

Alexandrie - Egypte.

Β'. ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ Ἑλληνικὸς Καλλιτεχνικὸς Σύνδεσμος θέλει ὀργανώσῃ τὴν δευτέραν αὐτοῦ Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κέντρῳ, ὁδ. Βουλázου ἀρ. 8 ἀκίν. Μουσέρεν, καὶ θὰ δέχεται ἔργα, τῶν τε ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καλλιτεχνῶν.

Ἡ ἑορτὴ τῆς ἐνάρξεως ὀρίσθη νὰ τελεσθῇ τὴν 11 Φεβρουαρίου 1910 ν. ἔτ. Παρασκευὴν καὶ ὥρ. 4. μ. μ.

Ἡ ἔκθεσις θέλει διαρκέσῃ ἀπὸ τῆς 12 Φεβρουαρίου μέχρι 20 Μαρτίου 1910.

Τὰ ἔργα θὰ παραλαμβάνωνται ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἐκθέσεως ἀπὸ τῆς 25—31 Ἰανουαρίου 1910 συμπεριλαμβανομένης.

Οἱ κ. κ. καλλιτέχναι θὰ εἰδοποιηθῶσι διὰ προσκλήσεως τοῦ Συνδέσμου ἀποστελλομένου αὐτοῖς καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐκθέσεως. Ὅσοι τῶν καλλιτεχνῶν δὲν θὰ ἐλάμβανον τυχὸν προσκλήσεις καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ζητήσωσι συμπληρωματικὰς πληροφορίας ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν :

Mr. N. KARAVIA

Secret. génér. de la Société Artistique Hellène

P. B. 594.

CAIRO

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σ. ΣΚΙΠΗ: « Ἡ Νύκτα τῆς Πρωτομαγιάς » - δράμα. ἔκδοσις Σεράπιου. Ἀλεξάνδρεια.

Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ: « Σάν παραμύθια ». Ἀθήνα.

Κ. ΟΡΑΤΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ: « Ποιητικὴ » — (μεταφρ. Δρ. Ν. Λιβαδάς) Ἐν Ἀθήναις.

Σ. ΣΚΙΠΗ: « Ὁ Ἀπέθαντος » πέμπτη σφραγίδα.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Δεκαπενθήμερον Περιοδικὸν Πολιτικὸν καὶ Φιλολογικόν. Διευθυντὴς Α. Γεωργιάδης.

ΑΘΗΝΑ — Μηνιαῖον Ὅργανον τοῦ Ἑλληνικοῦ Συλλόγου ὁ Αἰσχύλος.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ :

ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ: Οἱ « Πετροχάρηδες » - δράμα. Ὁ κάθε τόμος Γ.Δ. 5.

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ: « Μαρία Πενταγώτισσα » δράμα. » » » 5.

ΝΙΚΟΥ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ: « Ἀγριολούλουδα » » » » 6.

Ἡ «ΝΕΑ ΖΩΗ» μὲ τὴν νέαν τροπὴν τῆς θὰ ἐκδίδεται εἰς τὸ ἐξῆς κάθε μῆνα σὲ 64 σελίδες καὶ θὰ παραμείνῃ καθαρῶς λογοτεχνικὸ περιοδικόν.— Περὶ τὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ συγγραφεῖς διδασκτικῶν βιβλίων δὲν λογαριάζονται γιὰ λογοτέχναι.

Καὶ μιὰ παρακλίσις γιὰ τοὺς συνδρομητὰς μας: «Ὅσοι θέλουν τὴν «Νέαν Ζωὴν» παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἐμβάσουν ἀμέσως τὴ συνδρομὴν τους, καὶ ὅσοι δὲν τὴν θέλουν νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὸ πρῶτον φυλλάδιον. Ἐτεῖν θὰ μᾶς εὐκολύνουν ὅλοι: οἱ πρῶτοι μὲ τὴ συνδρομὴν τους καὶ οἱ δεῦτεροι ἀπαλλάσσοντές μας ἀπὸ μεγάλα ἔξοδα.

Κι ἂς εἰπωθῇ καθαρὰ καὶ μὲ εὐλικρίνεια: Ἄν ἡ «Νέα Ζωή» ἀπὸ ἄσχημο περιοδικὸν ἔφθασε εἰς τὸ ζήλευτὸ σημεῖον πού εὐρίσκεται σήμερον, δὲν χρεώσεται τίποτα, σὲ καμμιάν ἀπολύτως τάξιν τῆς κοινωνίας μας, ἀλείφως δὲ ὀλιγώτερον εἰς τοὺς ταλαντούχους μας. Αὐτοί, ἀδιαφορίαν μόνον ἔδειξαν. Τὸ ἴδιο ὅμως καὶ ἡμεῖς γι' αὐτούς.—

Ἐν τούτοις στοὺς ὀλίγους καλοὺς μας συνδρομητὰς, πού μᾶς ἐννοοῦν καὶ μᾶς βοηθοῦν ἐκφράζομεν τὴ βαθειὰ μας εὐγνωμοσύνη.

Ἀς σημειωθῇ ὅμως πρὸς τιμὴν καὶ κάποια παρηγοριὰ τῆς ἐλληνικῆς παροικίας μας ὅτι μέσα στὴ γενικὴν ἀδιαφορίαν ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ πού ἐνδιαφέρονται, οἱ Σκεπτόμενοι, πού μὲ ἀγάπην παρακολουθοῦν τὸ ἔργο μας καὶ μὲ φανατισμὸ διαδίδουν τὴ θρησκείαν τοῦ πνεύματος.

—Στὰς 26 Ἰβρίου ἡ ὑψηγῆτρια στὸ Ἑθνικὸ μας Πανεπιστήμιον ἱατρὸς κα. Παναγιωτάντων μᾶς ἐδιάβασε ἐπὶ 1½ ὥραν στὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων τὴν ἐκθεσὶ τῆς: «Ὁ Συμβολισμὸς εἰς τὴν ἰδέαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων». Καὶ ἐπὶ 1½ ὥραν ἐλυτοῦμεθα κατὰκαρδὰ στὸ ἀντίκρουσμα τῆς διαπρεποῦς confrencière πού ἔπαιρνε ὅλας τὰς ἀποχρώσεις τοῦ ἐρυθροῦ ὑπὸ τὸ ἀβάσταχτο βάρος ἀβαστάχτου θέματος καὶ ἀβασταχτοτέρας γλώσσας. Κι ἀλήθεια, ἡ ἀδυναμία τῆς ἐπροδόθη, διότι δὲν κατώρθωσε νὰ συναρμολογήσῃ ὅσα ἐζήτησε νὰ μᾶς πῇ, καὶ νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὴν σύνθεσιν τὰς ἀπληχῆσεις τῶν ἀναγνώσεών της.

Κι ἀκόμα: τί ἐχρειάζετο ἡ Συλλογὴ ἐκείνη τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν ὁποίων ἡ θορυβώδης ἀντήχησις μαζὺ μὲ τὸ καταρακτικὸν τῆς ἀναγνώσεως ἐπροξενοῦσαν κυλιόμενων κοχλακιῶν θόρυβον;

Ἐμεῖς, πρόθυμοι νὰ ἐπαινέσωμεν σήμερον τὴν θανμαστὴν ἀντοχὴν τῆς κα. Παναγιωτάντων ἐλπίζομεν νὰ δυνηθῶμεν πολὺ προσεχῶς καὶ τὰς φιλολογικὰς ἀρετὰς τῆς νὰ τονίσωμεν, ὅταν ἐκλέγουσα θέμα ὀλιγώτερον βαρὺ, μᾶς διαλέξῃ τὴν (δικαιολογοῦσα οὕτω τὸν τίτλον πού ἡ ἰδία προτιμᾷ, τῆς confrencière) μὲ τρόπον ἔστω καὶ ἀμυδρῶς διαλεκτικόν καὶ σὲ γλῶσσαν ὀλιγώτερον μουμιώδη.

—Παρακαλοῦμε τὴν κα. Καλλιρρόην Παροῦν, μὲ ὅλην τὴν ἐμπρέπουσαν ἀβρότητα, νὰναφέρῃ καὶ τὸνομα τῆς «Νέας Ζωῆς», ὅταν κάμνῃ ἀναδημοσιεύσεις ἀπὸ αὐτὴν.

Ἡ ἀβρότης, νομίζομεν ὅτι τὸ ἀπαιτεῖ*.

ΜΑΜΟΥΘ

* Εἰς τὴν βουλὴν, κυρία, ἐψηφίσθη εἰς γ' ἀνάγνωσι τὸ περὶ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας νομοσχέδιον.

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Αἴγυπτος Γρ. Δ. 40. — Ἐξωτερικόν Φρ. Χρ. 12.

Τὸ Φυλλάδιον . . . Γρ. Δ. 4.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ.— Ἑστιάδες, ποίημα.

Ι. Α. ΓΚΙΚΑ.— Τὰ τρία πεντάλιφα, διήγημα.

ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ.— Τ' ὄνειρο, διήγημα.

ΜΗΤΣΗ ΚΑΛΑΜΑ.— Ἀπὸ τὴν Κουλάδα, ἡ Νύχτα, ποίημα.

LEFCADIO HEARN.— Μερμήγκια, μετάφρ. Β. Κ. Π.

ΣΩΤΗΡΗ ΣΚΙΠΗ.— Ἀπολλώνιον Ἄσμα, ποίημα.

Ἀπὸ τὸ Ἡμερόλογιο τοῦ ΑΜΙΕΛ, μετάφρ. Π. Α. Πετρίδη.

ΓΙΑΝΝΗ ΑΠΟΣΠΕΡΗ.— Λαϊζά.

ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ.— Κριτικὰ μελετήματα.

Δι' ὅτι σχετίζεται μὲ τὸ Περιοδικόν :

Rédaction de la Revue "ΝΕΑ ΖΩΗ"

Rue Sesostris 10

Alexandrie - Egypte .

ΕΦΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ:

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΥΡΑ	ΦΡ. 2.—
ΚΑΛΒΕΙΑ ΜΕΤΡΑ	„ 2.—
ΑΓΙΑ - ΒΑΡΒΑΡΑ	„ 2.—
Η ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ	„ 2.—
Ο ΑΠΕΘΑΝΤΟΣ	„ 3.—
ΤΡΟΠΑΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ	„ 3.—
Ο ΓΥΡΟΣ ΤΩΝ ΩΡΩΝ	„ 4.—

Η ΤΙΜΗ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΦΡ. 12.—

PARIS

13, Rue du Val - de - Grâce.

Πρὸ ἡμερῶν ἔγινε μέσα στὴν μεγάλη αἴθουσα τοῦ Συλλόγου μας ἡ ἐκλογή τοῦ Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Νέας Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιόδιου.

Ἐξελέγησαν δέ :

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΠΑΠΠΑΣ	Πρόεδρος
Β. Ε. ΠΑΥΛΙΔΗΣ	Γραμματεὺς
Γ. ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ	Α'. Σύμβουλος
Ι. Δ. ΖΑΡΑΚΟΥΔΗΣ	Β'. Σύμβουλος
Μ. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑΣ	Ταμίας
ΘΥΜΙΟΣ ΔΑΠΠΑΣ	Ἐφορος Βιβλιοθήκης
ΣΤ. ΠΕΡΔΙΓΑΚΗΣ	» Οἰκίματος

Συντακτικὴ Ἐπιτροπή :

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Β. Ε. ΠΑΥΛΙΔΗΣ
ΠΑΥΛΟΣ Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΝΩΜΕΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἀγαπητὲ Μαμουθ

Ἀρχετὸς θόρυβος—ἀλλὰ καὶ πόσο ἄδικος!—ἔγινε τώρα τελευταῖα μετὰς πενιές σου στὸ ΕΞΩΦΥΛΛΟ. Καὶ θὰ παραξενεύθηκες καὶ σύ, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλοι ὅσοι ἔστω καὶ λιγάκι παρακολουθοῦν καὶ ξεύρουν ἀπὸ Λογοτεχνία, πὼς βρέθηκαν ἄνθρωποι νὰ θυμώσουν, καὶ μερικοὶ μάλιστα νὰ ψάλλουν τὸν ἐξαίθαλμο τῆς ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ, καὶ τοῦ μακαρίτη παπποῦ τοῦ ἐλέφαντος.

Τίποτε τὸ παράξενο σ' ὅλα αὐτά. Εἶνε ἀπλούστατα ἓνα ψυχολογικὸ φαινόμενο. Ἡ κοινωνία μας, καθὼς ἄλλωστε καὶ κάθε κοινωνία ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ φιλοδοξήσει τὸν τίτλο τῆς μεγάλης, ξῆ μὲ τὰς προλήψεις τῆς καὶ τὸ καθιερωμένο καθεστὼς τῆς. Κάθε τι ποῦ γυρεύει νὰ γκίξει ἔστω καὶ ἓνα ἰῶτα αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ status quo, τὸ μισεῖ, τὸ πολεμεῖ, καὶ τὸ ἐξαφνίζει ἂν μπορεῖ. Ὡς τὰ τώρα, ἡ κοινωνία μας ἦταν συνειθισμένη ν' ἀκούει μονάχα ὕμνους ἐπαίνων, νὰ ὁσφραίνεται θυμίαμα θανμασμοῦ, καὶ νὰ βλέπει σπονδυλικὰς στῆλες μονάχα σὲ σχῆμα τόξου μπροστά τῆς. Καὶ ξαφνιάστηκε ὅταν ἄκουσε αὐτὴ τὴν παραφωνία μέσα στὴ γενικὴ ἁρμονία—γιατί ἁρμονία εἶνε καὶ αὕτη—καὶ ἐθύμωσε ὅταν εἶδε ὅτι νέοι, νέα εἰδωλα θέλουν νὰ τῆς φέρουν, ἔστω καὶ ἂν αὐτὰ τὰ εἰδωλα λέγονται: Ὁμορφιά καὶ Ἀλήθεια.

Καὶ ἴσως λυπηθήκες παραπάνω ὅταν εἶδες πόσον ἐσφαλμένως ἐνόησαν τὴν κριτικὴ σου, ποῦ πολλοὶ τὴν ἐξέλαβαν ὅπως αὐτοὶ ἤθελαν. Κι αὐτὸ μὴ σὲ παραξενεύει. Ἀκόμη, στὲς πόλεις ποῦ δὲν ὑπάρχει πνευματικὴ ζωὴ ἢ καὶ ἂν ὑπάρχει εἶνε πολὺ μικρὴ, οἱ περισσότεροι δὲν μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν τὸ πρόσωπο, τὸ ἄτομο, τὸ ὁποῖον εἶνε πάντοτε σεβαστόν, ἀπὸ τὴν ιδιότητά του λ. χ. τὴν πολιτικὴ, τὴν λογοτεχνικὴ, τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ λοιπές, γιὰ τὴν ὁποίαν ὁ καθένας ἔχει δικαίωμα καθαρὰ καὶ ξάστερα νὰ πεῖ τὴ γνώμη του. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ προχθεσινὴ σου ὀλιγόστιχη κριτικὴ, κριτικὴ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ κάθε πρόληψη, γραμμένη μὲ πολλὴ εὐλιγεία καὶ μὲ πολὺν χιοῦμορ—ἀλήθεια, ἴσως κομμάτι παραπάνω!—παρεξηγήθηκε ἀπὸ ἐκείνους ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἔπρεπε νὰ παρεξηγηθεῖ. Αὐτὸ τὸ τσουχτερὸ χιοῦμορ δὲν εἶνε βέβαια λόγος ἀρετὸς γιὰ νὰ θυμώσει, ἐκείνους ἐννοεῖται ποῦ ἐθύμωσαν. Ἄλλωστε πέρνεις, μὰ καίρηνι ἐφημερίς δὲν ὀνόμασε τοὺς Νεοζωϊστὰς μαλ' ἑλ' ἄρα μ' ἑλ' ὀβ' ἄρα: Μήπως ἢ «Ἐργασία» τοῦ Δαμαγχοῦ καὶ μερικὲς ἄλλες, Κέρβεροι τῆς καθαρηνούσης, δὲν ἔψαλλαν ὀλόκληρα κάλλαντα στὴ ΝΕΑ ΖΩΗ; Καὶ οἱ Νεοζωϊσταὶ τί ἔκαναν ἐν τῷ μεταξύ; Ἀπλούστατα, ἐδιάβαζαν τὴν «Γλωσσικὴ Αὐτοβιογραφία» τοῦ Νιρβάνα.

Ὅλα αὐτὰ ἢ ΝΕΑ ΖΩΗ τὰ δέχτηκε μὲ εὐλικρινὴ εὐχαρίστησι, γιατί ξέρει πὼς κάθε δρᾶσις φέρει τὴν ἀντίδρασι, πὼς μόνον γιὰ τὰ πεθαμμένα πράγματα δὲν γίνεται λόγος, ἂν καὶ καμμιά φορὰ γίνεται καὶ γι' αὐτά καὶ

ἀπόδειξις ὅτι καὶ γιὰ σένα δυστυχισμένε Μαιμούθ, ὕστερα ἀπὸ τόσα ἑκατομύρια χρόνια ξαναγίνεται πάλι λόγος.

Ναί! Ἡ Ζωὴ προϋποθέτει ἀγῶνα! The struggle for life εἶνε ὁ μεγάλος νόμος ποῦ κυβερνᾷ τὸ σύμπαν. Καὶ ὅσο πειὸ ἔντονη εἶνε αὐτὴ ἡ ζωὴ, ὅσο πειὸ μεγάλη εἶνε ἡ ὁρμὴ της, τόσο μεγαλείτερη ἡ ἀντίστασις τῆς ἀτμοσφαίρας ποῦ διασχίζει, τόσο μεγαλείτερη ἡ ἔχθρα ποῦ προκαλεῖ. Κάθε τι τὸ ὑψηλό, τὸ εὐγενικό, τὸ νέο, τὸ ζωντανό, ποῦ πρωτοτόλημυσε σ' αὐτὸ τὸν κόσμον νὰ πετάξει μὲ λαχτὰρα γιὰ νὰ δεχτεῖ τὸ πρῶτο φιλὶ τοῦ ἡλίου, στὴν ἀρχὴ πολεμήθηκε φανατικά, περιγελάστηκε ἀκαρδα, ἀλλὰ στὸ τέλος ἐνίκησε θριαμβευτικά. Καὶ αὐτὴ ἡ τρομερὴ πάλη ποῦ διεξάγει ἡ ΝΕΑ ΖΩΗ γιὰ τὴν τόσο ἄδικα πολεμουμένη καὶ τόσο ἀπερίσσεπτα περιφρονουμένη Νεοελληνικὴ μας Λογοτεχνία, θυμίζει τοὺς τραγικούς ἀγῶνες τοῦ Ἑρρίκου τῆς «Βουλιαγμένης Καμπάνας»—ἐνὸς θαυμασίου ἔργου τοῦ Χάουπτμαν—ὁ ὁποῖος θέλει νὰ φτιάσει μιὰ τεράστια καμπάνα, νὰ τὴ στήσει στὴν κορυφὴ ἐνός βουνοῦ, καὶ νὰ διαλαλήσει στὸν κόσμον μιὰ νέα θρησκεία. Ἀλλ' ὀλόκληρη ἡ φρουρὰ τῶν τηρητῶν τοῦ καθεστῶτος τὸν πολεμᾷ μὲ λύσσα. Κι' ὁ τεχνίτης στὸ τέλος πέφτει νικημένος, ἀλλὰ μ' ἓνα εὐγενικό καὶ ὑπερήφανο χαμόγελο ποῦ ἀντίζει μονάχα στὰ χεῖλη τῶν μεγάλων ψυχῶν, καὶ μὲ μιὰ μονάχα ἐπιθυμίαν. Ν' ἀντικρῶσει γιὰ ὕστερινὴ φορὰ, τὸν ἥλιο, τὸν πατέρα του.

Βέβαια ἡ τύχη τῆς ΝΕΑΣ ΖΩΗΣ ἐκρίθηκε ἀπὸ καιρὸ τώρα. Κάθε φόβος ποῦ μπορούσε νὰ ὑπάρξει γιὰ ἀποτυχία πέταξε πειὰ πολὺ μακριά. Ἡ ΝΕΑ ΖΩΗ πέρασε τὸν Ρουβίκωνα, καὶ μονάχα ἡ ἀληθινὴ ἐπιτυχία τὴν περιμένει. Ἴσως ἀργά, ἀλλὰ θετικά. Ἴσως μόνη της νὰ μὴ μπορέσει νὰποτελειώσει ὅ,τι συνέλαβαν τὰ νεανικά της στήθη ἀπάνω στὸν ἐθνουσιασμό τῶν εἴκοσι χρόνων· ἀλλὰ τί πειράζει; Ἄλλοι πειὸ νέοι, πῶρονται πίσω ἀπὸ μᾶς, μὲ περισσότερὴ ὁρμὴ, σὲ πειὸ ἔτοιμο δρόμο, θᾶρθουν καὶ θάποτελειώσουν τὸ ἔργον τῆς.

«Ὅλα ἐκεῖνα τὰ τολμηρὰ πουλιά—λέγει ὁ Νίτσε—ποῦ πετοῦν σὲ μακρινὰ διαστήματα, πάντα πλέον μακρινὰ, θᾶρθει βέβαια σιγμὴ ποῦ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ πετάξουν μακρύτερα, ποῦ θὰ κονρινιάσουν ἐπάνω σ' ἓνα κατάρτι ἢ σὲ καμιὰ ξερὴ ὑφαλο—εὐτυχισμένα πάλι ἂν μπορέσουν νὰ βροῦν αὐτὸ τὸ ἄθλιο ἄστυο! Ὅμως ποῖος θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ συμπεράνει πῶς δὲν ὑπάρχει πλέον μπροστά τους ἓνας ἐλεύθερος κι' ἀτέλειωτος δρόμος καὶ πῶς πέταξαν τόσο μακριὰ ὅσο μπορεῖ κανεὶς νὰ πετάξει; Ὡς τόσο ὅλοι οἱ μεγάλοι μας μυσταγωγοὶ κι' ὅλοι οἱ πρόδρομοὶ μας ἐφθασαν στὸ σημεῖο νὰ σταματήσουν, κι' ὅταν ἡ κούρασι σταματᾷ δὲν πέρνει τὲς πειὸ εὐγενικὲς καὶ πειὸ χαριτωμένες στάσεις; Αὐτὸ θὰ γίνηι καὶ σ' ἐσὲ καὶ σ' ἐμέ! Ἀλλὰ τί σημασία ἔχεις σὺ κι' ἐγώ! Ἀλλὰ πουλιά θὰ πετάξουν μακρύτερα».

• Μὲ ἀγάπη καὶ μὲ μεγάλῃ χαρὰ γιὰ τὴ ξαναβλεπόμεθα

Ἰδιὸς σου

ΔΙΠΛΟΔΟΚΟΣ

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ :

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. . . Γ.Δ. 40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ . Φ.Χ. 12

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ.Δ. 6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗ — Ἡ Σατραπεία, ποίημα.

ΑΙΜΥΛΙΑΣ ΚΟΥΡΤΕΛΗ — Φθινόπωρο, ποίημα.

ΚΛΗΜΗ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ — Ἀπὸ τὸν Ἀπολλώνιο, ποίημα.

ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΒΟΥΝΗ — Τὸ θλιμμένο τραγούδι — Ἡρώ, ποιήματα.

ΛΕΑΝΤΡΟΥ ΠΑΛΑΜΑ — Μουσική, ποίημα.

Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΛΑΚΗ — Στὸ Ρημάδι τῆς Ὑδρέισσας, διήγημα.

ΜΑΝΟΥ ΑΡΤΑΚΗ — Στὴν Κυρία Πρέσσι, ποίημα.

ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΓΝΗ — Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ποίημα.

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ — Ἀπὸ τὰ Βάλσαμα : Νοσταλγικὸν—Ἰδανικόν, ποιήματα.

ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ — Μοῦσα, ποίημα.

ΤΩΝΗ ΧΡΗΣΤΙΑΔΗ — Ἐλεγεῖς, ποίημα.

ΣΤΑΘΗ ΚΑΡΑΒΙΑ — Ἀλάξεντοι στίχοι: Τάνταλος, ποίημα.

ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ — Ἐγὼ — Ὅλοι Ἑσεῖς, μυθιστόρημα.
Συνέχεια.

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ — Ὅταν σπάσει τὰ δεσμά του, Δράμα, τέλος.

OSCAR WILDE — Ὁ Εὐτυχισμένος Ἀρχοντάς, διήγημα, μετάφραση
Στέφανου Πάργα καὶ Μάριου Λίβα.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται μὲ κανένα λόγον.

Κάθε τι πού ἀφορᾷ τὸ Περιοδικὸ ἢ γενικὰ τὸ Σύλλογον νὰ διευθύνεται :

Revue ΝΕΑ ΖΟΙ

Rue Sésostris 10 ALEXANDRIE - Egypte .

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ:

MERCURE DE FRANCE	ΔΑΦΝΗ
26, Rue de Condé Paris	Μαυρομυζάλη 34 Athènes
NOUVELLE REVUE FRANÇAISE	ΚΟΣΜΟΣ
78, Rue d'Assas Paris	Δίοδος Περσματοζόγλου Smyrne
LA FLAMME	ΧΡΟΝΙΚΑ
3, Rue Guersant Paris	Galata, Coursoum Han, 3 Constantinople
LA PHALANGE	ΕΡΕVΝΑ
84, Rue Lauriston Paris	14, Park Square London N.W.
LES BANDEAUX D'OR	ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ
12, Anevue de l'Observatoire Paris	Θουκυδίδου, 1 Athènes
ISIS	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
13, Rue Bleue Paris	11 Καραγιώργη Ἀθήνας
LE BEFFROI	ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ
33, Avenue des Gobelins Paris	Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη Athènes
LE THYRSE	ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
16, Rue du Fort Bruxelles	Ὀδὸς Πανεπιστημίου Athènes
POESIA	ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ
2, Via Sennato Milan (Italie)	Ὀδὸς Νοταρᾶ 68 Πειραιεὺς
PAN	ΑΘΗΝΑ
35, Rue de Trevis Paris	B. P. 491 Alexandrie
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ
Ὀδὸς Ἀριστοτέλους 35 Athènes	Gessi Pacha 10 Alexandrie
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ	ΖΩΗ
Ὀδὸς Χαρ. Τριζούπη Athènes	Ἰβραζὶμ Ριφάτ Χάν. Γαλατᾶς (Πόλη)
ΝΟΥΜΑΣ	ΜΟΥΣΑΙ
Ὀδὸς Ζήνωνος 2 Athènes	Ζάκυνθος
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ	Η ΨΥΧΗ
Μενάνδρου 83 Athènes	58α Σόλωνος Ἀθήνας

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Μανταδάκη εἰς τὸν «Σύλλογον Ἐπιστημόνων,» ἦταν μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς σχεδὸν μὲ βεβαιότητα, ἀπὸ τῆς καλλίτερας καὶ σπουδαιότερας ἴσα μὲ τῶρα. Θέμα θαυμάσιο καὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως γιὰ μᾶς τοὺς σημερινούς Ἕλληνας, ὁμιλητῆς σοβαρὸς καὶ μελετημένος. Καὶ εἶνε λυπηρὸν ἀλήθεια, ὅτι σχετικῶς λίγοι ἀκουσαν αὐτὴ τὴν διάλεξιν. Ἐπρεπε νὰ γέμιζε ὅλη ἡ αἴθουσα τοῦ «Πτολεμαίου» ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ἀκριβῶς, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ θεωροῦνται ἡ πνευματικὴ ὁδηγήτρια τῆς κοινωνίας μας. οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ἀποτελοῦν τὴν ἀνώτερη καὶ διανγέστερη συνείδησι τῆς παροικίας μας. Αὐτὸ θὰ ἔπρεπε ἀλλὰ...

Ὁ κ. Μανταδάκης μᾶς εἶπε *grosso modo* σὲ ποῖο σημεῖο εὐρίσκεται τὸ γλωσσικὸ ζήτημα, καὶ τὶ αὐτὸς ἀτομικῶς φρονεῖ. Μᾶς εἶπε ὅτι πρέπει νὰ ὑπερισχίσει ἡ καθαρεύουσα καὶ ὅτι ἡ μαλλιάρη μόνον ἀνοησία εἶνε καὶ τίποτε ἄλλο.

Καὶ ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει κάποια παρεξήγησις.

Ὁ κ. Μανταδάκης, κηρύσσεται γιὰ τὴν καθαρεύουσα, ἐνῶ τὴ γλῶσσα ἐνὸς Βερναρδάκη, ἐνὸς Βυζαντίου, ἐνὸς Θερεϊανοῦ, ἐνὸς Ραγκαβῆ, τῆς θεωρεῖ ἀπηρχαιωμένης. Καὶ ἔπειτα θεωρεῖ καθαρεύουσας, ἡ ὅποια κατὰ τὴν γνώμην του πρέπει νὰ ζήσει, τὴ γλῶσσα τῆς ἐφημερίδας τὴ γλῶσσα τοῦ χρονογραφήματος. Ἀλλ' ἡ γλῶσσα αὐτὴ καθὼς καὶ ἡ γλῶσσα μερικῶν φιλολογικῶν περιοδικῶν λέγεται μικτὴ. Ἐπειτα εἶπε μαλλιαρῶς ὅλους ἐκείνους ποὺ δὲν γράφουν τὴν καθαρεύουσα. Καὶ βασιλεύει μὴ πολὺ περίεργη ἀντίληψις σήμερα γιὰ τὴ δημοτικὴ μας γλῶσσα. Ἀποδίδεται δηλαδὴ τὸ ἐπίθετο μαλλιαρῶς, ἡ, ὃν σὲ κάθε τι ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὸν σχολαστικισμό, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχει προτερήματα θαυμάσια.

Ἀλλ' ὁ κ. Μανταδάκης, δὲν μᾶς εἶπε ποιά εἶνε ἡ δημιουργικὴ φιλολογικὴ παραγωγὴ εἰς τὴν ποιήσιν, εἰς τὸ διήγημα, εἰς τὸ δράμα, τὰ τελευταῖα δέκα δεκαπέντε χρόνια, καὶ σὲ ποιά γλῶσσα γράφουν ὅλοι σήμερα οἱ δημιουργικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς φιλολογίας μας.

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς τὴν διαφορὰ τῆς καθαρεύουσας ἀπὸ τὴ δημοτικὴν, τὴν ζωὴ τῆς δευτέρας καὶ τὴν ψυχρότητα τῆς πρώτης, ἀρκεῖ ἓνα πρόχειρο πείραμα: ἀρκεῖ νὰ διαβάσει κανεὶς τρεῖς μεταφράσεις τοῦ Δάντη, ἀπὸ τὸν Μουσοῦρον, ἀπὸ τὸν Ραγκαβῆ, καὶ ἀπὸ τὸν Ζουγρέ. - Καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς μεταφάροιμε ἐδῶ τρία κομμάτια τὰ ἴδια.

Πρὸς δ' αὐτῆς τὸ πρόσωπον τὴν χειρα κλίνας
 Ἀπεκρινάμην. «Ὡδ' εἰ σὺ, Κύρ Βροννέττε;»
 Ὁ δέ. «Τέκνον μου, σὺν σοὶ μὴ δυσφορήσῃς
 Ἐὰν Βροννέττος Λατίνης ἐπιστρέψῃ
 Μικρὸν ὀπίσω, τὴν ῥύμην λιπὼν τούτων.»
 Ἐγὼ δέ. «Τό γ' ἐπ' ἐμοί, πάνυ προθύμως.
 Εἰ δὲ παρὰ σὲ βούλει μὲ συγκαθίσαι
 Ἔσσετ' ἂν ἐμὸν ἀρέσχη συνοδίτην.»

— «Ὡ τέκνον,» εἶπεν. «ἦν τις τῶν ψυχῶν τούτων

Στήσητ' άκαρές έκατόν έτη μένει,
Του πυρός άμύνασθαι ού δυναμένη. . .

ΜΟΥΣΟΥΡΟΣ

*

Καί κλίνας πρός τό πρόσωπον τήν χείρα,
άπήντων « Είσθ' ένταυθα, Κύρ. Βρουνέττε; »
'Ο δέ « Μή δυσφορήσης, τέκνον, ειπεν,
όλίγον ό Βρουνέττος ό Λατίνης
άν μετά σοϋ στραφῇ. Πρός βῆμα χώρει. »
Κ' έγώ. « Παρακαλῶ δυνάμει πάση.
Πλησίον σου, άν θέλῃς, θά καθίσω,
ένάν ό συνοδός μου μ' έπιτρέπῃ. »
'Ο δ' ειπε· « Τέκνον, έκ τῆς ποιμνης σου ταύτης
όστις στιγμὴν σταθῇ, έκατόν έτη
θά φλέγεται άνευ ριπίδος δρόσου. »

ΡΑΓΚΑΒΗΣ

*

Καί τοϋπα τότε σκύβοντας: Κύριε Μπρουνέττε έσϋ είσαι;
Παιδί μου, αὐτός μ' άπήντησε, μή γιά κακό τό πάρηξ
"Αν ό παλῆός σου δάσκαλος Μπρουνέττος σταματήσῃ
Μαζύ σου λίγο, άφίνοντας τήν συντροφία σου πίσω :
Παρακαλῶ σε, τοϋπα έγώ, θά μείνω όσον μπορέσω
Κι' άν θέλῃς νά καθήσουμε λιγάκι νά τά ποϋμε
Πολύ εύχαρίστως κάθομαι, άν δέν μοϋ τό έμποδίσῃ
'Εκεῖνος ποϋ μ' όδήγησε καί μαζύ του πηαίνω.
"Οχι παιδί μου δέν μπορώ, μ' άπάντησε μέ άγάπη
Γιατί από μᾶς όποιος σταθῇ γιά μιᾶ στιγμὴ στό δρόμο,
'Αζίνητος θά ψήνεται στή φλόγα έκατό χρόνια.

ΖΟΥΦΡΕΣ

Καί νά συλλογισθεῖ κανείς, ότι ό Μουσούρος εργάσθηκε είκοσιπέντε
χρόνια—όπως ό ίδιος έλεγε είς τόν σεβαστόν λόγιον καί φίλον κ. Κάσδαγλην
όταν εύρίσκετο στό Λονδίνον—γιά νά αποδώσει τό έργο του Δάντη μέ
« όλην τήν έμπρέπουσαν μεγαλοπρέπειαν »

Κακόμοιρη γλώσσα!

Πόσους δέν πήρες στο λαμό σου μέ τήν ύπεροπτικήν σου καθαρεύ-
ουσα φόρμα; 'Αλλά καί πόσοι—γιατί όχι όλοι; από τούς δημιουργικούς
φιλόλογους μας έννοῶ—σε άπεκύρηξαν μέ κάποιο μίσος γιατί τούς έπνιξες
στήν άρχή ό,τι καλλίτερον είχαν μέσα τους, γιατί τούς έμπόδισες μέ τήν
ίσπανική σου έθυμοτυπία νά έκδηλωθοϋν φυσικοί!

Καί ένας άπ' αὐτούς, από τούς καλλίτερους διηγηματογράφους μας,
ό Καρκαβίτσας, δέν έγραψε τό περίφημο έκείνο κατηγορητήριό σου
στόν πρόλογο τών διηγημάτων του τοϋ 92; « Είνε γλώσσα μπαλασμο-
μένη — λέγει — γλώσσα ποϋ κάμποσοι έξυπνοι άντι νά τήν αφήσουν μέσα
στή σεβαστή θήκη της, τήν έσήκωσαν, τῆς έδωσαν όλίγη ζωή, καί μέ
τά δεκανίκια στά χέρια, μέ τίς άράχνες καί τή σκόνῃ τών αιώνων, τήν
έβαλαν μπροστά γιά νά τούς πάγῃ κοϋτσα - κοϋτσα στήν εποχή του Λου-
κιανού καί του Ξενοφώντα . . . Είνε γλώσσα ποϋ σοϋ παγώνει τόν ένθου-
σιασμό, ποϋ πλαστογραφεί τήν ιδέα, σοϋ κόβει τή δύναμη, σοϋ αλλάζει
τό αίσθημα . . . Τῆς ρίχνεις χρυσάφι καί σοϋ βγάξει κάρβουνο· τῆς ρίχνεις
φωτιά καί σοϋ βγάξει στάχτη· τῆς ρίχνεις αίμα καί σοϋ βγάξει λαχανόζουμο. »

ΔΙΠΛΟΔΟΚΟΣ

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΤΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ :

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. . . Γ.Δ. 40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ . Φ.Χ. 12

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ.Δ. 6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Ι. Ν. ΓΡΥΠΑΡΗ. — Σάτιρα, ποίημα.

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗ. — Τὸ Τραγούδι τῶν Νέων, ποίημα.

ΑΙΜΥΛΙΑΣ ΚΟΥΡΤΕΛΗ. — Ὁ Χορὸς τῶν Ἑσκιῶν, Κηδάρ, ποιήματα.

ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ. — Ἐγὼ — Ὅλοι Ἑσείς, μυθιστόρημα.
Συνέχεια.

ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ. — Κριτικά μελετήματα: Γιά τοὺς νέους.

ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ. — Ὅταν σπάσει τὰ δεσμά του. Δράμα, συνέχεια.

Ι. Α. ΓΚΙΚΑ. — Τὰ τρία πεντάλιρα, Διήγημα, τέλος.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὅσοι βγάξουν βιβλία καὶ θέλουν νὰ γίνῃ γι' αὐτὰ—ἀν ἐννοεῖται ἀξιίζουν— ἡ σχετικὴ κριτικὴ στὴν «Νέα Ζωή» πρέπει νὰ στέλνουν δύο ἀντίτυπα· τὸ ἓνα στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μας καὶ τᾶλλον κατ' εὐθείαν στὸ συνεργάτη μας κ. Πέτρο Ψηλορείτη στὴν ἀκόλουθη διεύθυνσι :

κ. Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

Κεντρικὸ Ξενοδοχεῖο, ὁδὸς Σταδίου
ΑΘΗΝΑ, GRÈCE

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται μὲ κανένα λόγο.

Κάθε τι πού ἀφορᾷ τὸ Περιοδικὸ ἢ γενικὰ τὸ Σύλλογο νὰ διευθύνεται :

Revue ΝΕΑ ΖΟΙ'

Rue Sésostris 10 ALEXANDRIE - Egypte.

L I R E

MERCURE DE FRANCE
 Directeur ALFRED VALLETTE
 26, Rue de Condé Paris.

NOUVELLE REVUE FRANÇAISE
 78, Rue d'Assas Paris

LA FLAMME
 Rédact. en Chef: LOUIS ROUBAUD
 3, Rue Guersant Paris

LA PHALANGE
 Directeur JEAN ROYÈRE
 84, Rue Lauriston Paris

LES BANDEAUX D'OR
 Directeur PAUL CASTIAUX
 12, Anevue de l'Observatoire Paris

ISIS
 Directeur ARY RENÉ D'YVERMONT
 13, Rue Bleue Paris

LE BEFFROI
 Directeur LEON BOCQUET
 33, Avenue des Gobelins Paris

LE THYRSE
 Directeur LEOPOLD ROSY
 16, Rue du Fort Bruxelles

POESIA
 Directeur MARINETTI
 2, Via Sennato Milan (Italie)

PAN
 Directeur JEAN CLARY
 35, Rue de Trevis Paris

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ
 Διευθυντής KIMΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
 Όδός Ἀριστοτέλους 35 Athens

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
 Διευθ. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Όδός Χαρ. Τριζούπη Athens

ΝΟΥΜΑΣ
 Διευθ. Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
 Όδός Ζήγωνα 2, Athens

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
 Διευθύντρια ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
 Μενάνδρου 83 Athens

ΔΑΦΝΗ
 Διευθυντής Τ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ
 Μαρκομυγάλη 34 Athens

ΚΟΣΜΟΣ
 Διευθυνταί: Μ. και Ν. ΝΙΚΟΛΑΪ-
 ΔΗΣ και Ε. ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ
 Δίοδος Πεσματζόγλου Smyrne

ΧΡΟΝΙΚΑ
 Διευθυντής Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
 Galata, Coursoum Han, 3
 Constantinople

ΕΡΕΥΝΑ
 14, Park Square London N.W.

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ
 Θουκυδίδου, 1 Athens

ΣΕΡΑΠΙΟΝ
 Box 938 Alexandrie

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ
 Κον Μ. ΔΕΦΝΕΡ
 Έθνική Βιβλιοθήκη Athens

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
 Διευθ. ΚΑΛΙΠΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ
 Όδός Πανεπιστημίου Athens

Ἔχομε κάποιο στοιχειῶδες καθήκον ἀπέναντί σας, νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε θερμὰ γιὰ τὰ τόσο ἐπαινετικά λόγια ποῦ εἶχατε τὴν καλωσύνη νὰ γράψετε γιὰ τὸ ἔργο τῆς ΝΕΑΣ μας ΖΩΗΣ. Κοντὰ ὁμῶς σαυτὸ ἔχομε καὶ ἓνα ἄλλο, πολὺ μεγαλεῖτερο καὶ πολὺ εὐγενέστερο. Καὶ τὸ καθήκον αὐτὸ εἶνε νὰ σᾶς ποῦμε μὲ εἰλικρίνεια καὶ ἀγάπη μερικὲς σχέψεις ποῦ γέννησε στὸ μυαλό μας ἡ ἐφετερινὴ ἐμφάνισις τοῦ Περιδικοῦ σας.

Πιστεύω νὰ μὴ σᾶς πειράξει, ὅσο ἀντίθετος κι' ἂν εἶνε ἡ ἀντιλήψεις μας ἀπὸ τὰς ἰδικὰς σας.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα, ἐὰν θέλετε νὰ δημιουργήσετε ἓνα ἀληθινὰ λογοτεχνικὸ περιοδικό, περιοδικό δηλαδὴ ποῦ νὰ μὴ συνθηκολογεῖ μὲ τὸν κάθε ἀνίδεο καὶ ἐπιπόλαιο ἀναγνώστη, ποῦ νὰ μὴ κάνει ὑποχωρήσεις μπρὸς σὲ κάθε πρόκλησις ποῦ εἶνε θρονιασμένη στὴν κοινωνία μας, ἀλλὰ περιοδικό ποῦ νὰ συνεισφέρει κι' αὐτὸ εὐσυνείδητα καὶ ἀληθινὰ εἰς τὴν Νεοελληνικὴν μας Λογοτεχνίαν, τότε... πρέπει νὰλλάξετε δρόμο.

Καλαθάκι τῶν ἀχρήστων ἔχετε! Ρίξτε, ρίξτε ἀλύττητα κάθε τι τὸ ἄμορφο, ἄχρωμο, ἄγευστο, ἄοσμο, ἀνούσιο, ποῦ σᾶς στέλλει ὁ Α ἢ ὁ Β λόγιος κύριος, ἡ Γ ἢ Δ ρωμαντικὴ δέσποινα ἢ δεσποινίς.

Πάρτε συνεργάτες ἀπὸ τοὺς νέους μὲ ἀξία — καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια ξεπετάχτηκαν ὄχι λίγοι στὴ Λογοτεχνικὴν μας Ζωὴ — οἱ ὅποιοι νὰ ἔχουν μέσα τοὺς ΚΑΤΙ.

Ἔπειτα τὴ γλῶσσα! Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ! Μὴ σκλαβωθείτε σὲ καμμιά γλωσσολογικὴ γαλέρα, ὅποιος δήποτε κι' ἂν εἶνε ὁ κατεστάνους τῆς. Μήτε τὴ μιὰ, μήτε τὴν ἄλλη ἄκρα! Ἐλευθερία ἀλλὰ καὶ ἐγκράτεια! Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ κάθε μουχλοαράχνιασμα, ἀλλ' ὅχι καὶ τρελλὸ ἀφηνίασμα. Μελετεῖστε μὲ προσοχὴ τί ἔγινε τὰ τελευταῖα χρόνια στὴ Λογοτεχνίαν μας καὶ θὰ διδαχθεῖτε πολλὰ πράγματα. Θὰ ἰδῇτε ὅτι παρουσιάστηκαν καὶ μερικὰ περιοδικά, ἀληθινὰ ἀνεξάρτητα καὶ μὲ μεγάλη θέλησις νὰ ἐργασθοῦν γιὰ τὸ ξελευθέρωμα τῆς Λογοτεχνίας μας. Τί εἶνε ἡ « Τέχνη », ὁ « Διώνυσος », ἡ Κριτικὴ », καὶ ἄλλα; Μιὰ δυνατὴ διαμαρτυρία γιὰ τὴν τυραννίαν τοῦ διπρόσωπου αὐτοῦ Ἰαννοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ μιὰ μᾶσκα θέλει τὰ μακαρόνια σκοληκίδας, τὴ λακέρδα θυνιάδα, τὸ φουστάνι ξυστίδα, τὰ κορδόνια θώμιγγας, καὶ ἡ ἄλλη τὴν ὑποτείνουσα κατωτεντώστρα καὶ τὸν Παρθενῶνα Παρθενός.

Ἀφίστε τὴν ἀρχαιολατρεῖαν τῶν σχολαστικῶν ποῦ σᾶς ψάλλουν εἰς ἀποκοιμιστικώτατον ὄγδοον πλάγιον τροπάρια γιὰ τὴν « ἀθάνατον πατρώαν γλῶτταν ποῦ Θουκαδίδου καὶ τοῦ Ξενοφῶντος, » ποῦ βραχνιάζουν ἀφορίζοντας κάθε « χυδαῖον » κάθε « ἀντεθνικὸν » γιατί τολμᾷ νὰ γράφει πεζὰ — γιατί στὴν ποίησι εὐδοκοῦν νὰ κάμουν αὐτὴ τὴν παραχώρησις ἐπειδὴ ἔννοιωναν πῶς « μὲ τὴν καθαρεύουσα δὲν πλάθονται ποιήματα » οὔτε παγωτὰ μόνον ξεπαγιάσματα » ὅπως εἶπε κάποιος ποιητὴς μας — τὴν γλῶσσα τοῦ Σολωμοῦ, τοῦ Βαλαωρίτη, τοῦ Παλαμᾶ, τὴ γλῶσσα δηλαδὴ ποῦ μιλοῦμε κάθε φορὰ ποῦ εἴμαστε φυσικοὶ. Αὐτοὶ δὲν θὰ νοιώσουν ποτὲ τὴν ὁμορφίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τὴν παρανοοῦν δὲ τὴν ἐννοοῦν.

Θυμηθεῖτε τὰ φρόνιμα λόγια τοῦ Πολυλά. « Ὅχι ἀπὸ τῆς μηχανικῆς προσέγγισις πρὸς τὴν ἀρχαίαν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ὀργανικὸν ξετύλιγμα τῆς νέας, δύναται νὰ μορφωθῇ ἡ φιλολογικὴ μας γλῶσσα. »

Ἦ ἂν θέλετε θυμηθεῖτε τὰ πειὸ ποιητικά λόγια τῆς Παλλάδος στὸν Jules Bois.

«Ἦ ἀνθρωπότης πᾶνω σὲ δρόμο σπαρμένο ἀπὸ τάφους βαδίζει, χωρὶς νὰ κουρασθεῖ, πρὸς κάποιες μιστηριώδεις κορφές. Εἶνε περὶ τὸ νὰ ξαναρχίσουν τὰ περασμένα. Ὅσοι μὲ ἀντιγράφουν εἶνε ξεροὶ ἀντίγραφεῖς καὶ ὅσοι πάλι μὲ μιμοῦνται ἄλλοι μιμηταί.

Μονάχα ὅσοι μὲ ξαναβρίσκουν μὲ νοιώθουν καὶ μὲ ὑπακούουν.»

Εἰσθε νέοι, καὶ εἵμεθα νέοι! Ὅλοι ἔχομε μὴ καλὴ θέλησι νὰ κάνομε κάτι τὸ καλόν. ὅλοι ὄνειρενόμαστε νὰ φθάσομε σὲ κάτι ψηλὲς κορφές. Ἄλλ' ὁ δρόμος εἶνε μακρὺς καὶ γεμάτος ἐμπόδια. Ἐχθρα, Πρόληψις, Ἀδιαφορία, Εἰρωνία, Χλευασμός, σὲ κάθε γωνιά μᾶς ἐνεδρεύουν. Γι' αὐτὸ ἔχομε ἀνάγκη, καθήκον, νὰ βοηθήσομε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο μὲ κάθε τίμιον τρόπο.

Καὶ αὕτῃ ἴσῃ - ἴσῃ ἡ ἰδέα μᾶς δίνει τὸ θάρρος νὰ σᾶς ποῦμε σήμερα καθαρά καὶ ξάστερα τὲς παραπάνω σκέψεις μας· γιατί ξέρομε πὼς ἀπευθύνονται σὲ ΝΕΟΥΣ συμπολεμιστάς μας, ἀλλὰ πρωτόπειρους.

Ἐμεῖς τουλάχιστο ἔτσι φρονοῦμε.

Ἐὰν πάλι πέρνετε τὰ λόγια μας ἀλλοιωτικά, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ τὰ θεωρήσετε ὡς μὴ εἰπωμένα καὶ σᾶς ζητοῦμε συγχώρησι.

Σᾶς σφίγγομε τὸ χέρι μὲ ἀγάπη.

ΗΣΚΙΟΣ

Ἔνεκα παραιτήσεως μερικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς 14 Ἀπριλίου προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν. Ἐξελέγησαν δὲ γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον οἱ :

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ

Πρόεδρος

Γ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Γραμματεὺς

Γ. ΠΗΛΑΒΑΚΗΣ

Α' Σύμβουλος

Γ. Ι. ΒΙΤΙΑΔΗΣ

Β' Σύμβουλος

Τ. ΜΑΡΑΓΚΟΣ

Ταμίας

ΘΥΜΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

Ἐφορος Βιβλιοθήκης

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΕΡΔΙΓΑΚΗΣ

Ἐφορος οἰκήματος

Καὶ γιὰ τὴ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ οἱ :

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΡΓΑΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΙΔΑΣ, Σαμοθράκη (Τὸ Νησί). Ἀθήνα, 1909.—Δραχμὲς 2.

Ι. ΜΟΥΡΕΛΟΥ, Κρητικὴ Στοά.— Ἡράκλειο, 1910. Φράγκα 5.

ΓΙΑΝΝΗ ΖΕΡΒΟΥ, Νησιώτικα Τραγούδια.— Λονδίνο, 1910.

ΦΡ. ΚΑΡΡΕΦ, Γεωργιὸς καὶ Ζωή.— Ἀθήνα, 1910.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Στὸ Ἀλμπουρο.— Ἀθήνα, 1910. Φρ. 2.

Ἀγγέλονται :

ΤΑΣΟΥ ΒΙΔΟΥΡΗ «Ἠλύσια», ποιήματα.—Eski Chehir, Asie Mineure. φρ.1.

ΝΕΑ ΖΩΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ὩΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ :

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. . . Γ.Δ. 40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ . Φ.Χ. 12

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ.Δ. 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Κ. Π. ΚΑΒΑΦΗ.— Ἡ Πόλις, ποίημα.

ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ.— Ἐγὼ—Ὅλοι Ἑσεῖς, μυθιστόρημα.

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ.— Εἰς τὸ Πνεῦμα τοῦ Κάμπου, ποίημα.

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ.— Ἀπὸ τὰ Βάλσαμα, Φύλλα καμείλιας.

MARIO MEUNIER.— Σαπφώ, μελέτη.

Θ. ΔΗΜ. ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ } Ἑλληνικὴ Παράδοση, Ἡ Καλλιμαχοῦδα.
Βαλτιτσιώτῃ }

ΚΩΣΤΗ Α. ΧΑΡΙΤΑΚΗ.— Ἡ Βούργια, ποίημα.

ΤΩΝΗ ΧΡΙΣΤΙΔΗ.— Χυνοπορινὰ Τραγούδια.

ΣΤΑΘΗ ΚΑΡΑΒΙΑ.— Ἀπὸ τοὺς Ἀλάξευτους Στίχους.

ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ.— Λίβελλος κατὰ Δασκαλισμοῦ.

ΠΕΤΡΟΥ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ.— Κριτικὰ μελετήματα: Σπύρου Μελά τὸ
Χαλασμένον Σπίτι.

Ι. Α. ΓΚΙΚΑ.— Τὰ τρία πεντάλιχα, συνέχεια.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ.

Rédaction de la Revue ΝΕΑ ΖΩΗ

Rue Sesostris 10 ALEXANDRIE - Egypte.

Στὸν ποιητὴ κ. Σωτήρη Σκίπη χρωστοῦμε δυὸ ἀξέχαστα βράδια : Τὸ ἓνα ποὺ σ' ἓνα κύκλο φιλικὸ καὶ καθαρῶς τῶν γραμμάτων μᾶς διάβασε τὸ μονόπρακτο δραματάκι του : « Ὁ θρίαμβος τῆς Σάρκας » καὶ τᾶλλο ποὺ μᾶς μίλησε γιὰ τὴν ποίησιν (γιατὶ ἡ ποίησις εἶναι αἰώνια), καὶ μᾶς ἀπήγγειλε μερικoὺς ὑπέροχους στίχους τοὺς ἀπὸ τῆς διάφορες συλλογῆς τoυς. Ὡρισμένως θάναπτοῦμε μὲ συγκίνησιν ἀληθινὴν τὰ βράδια αὐτὰ καὶ δὲ θὰ ξεχάσουμε ποτὲ, τάπογευματινὰ ποὺ μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐλάμπρινε τῆς αἵθουσάς μας ὁ μεγαλόπνοος καὶ ἀνήσυχος ποιητῆς, καὶ ποὺ ἐξωογονοῦσε μὲ τὴν εὐχάριστη συνομιλίαν τοῦ τῆς συζητήσεως μᾶς.

Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων μᾶς ἐπεσκέφθη ἓνας Γαλλικὸς θίασος ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστος, ὃχι ὅμως καὶ ἐκτακτός, καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἔτρεξε νὰ περάσει μερικὰς εὐχάριστες βραδεῖς στὴν Ἀλάμπρα, τὸ μοναδικὸ τώρα πενιὰ θέατρο μᾶς — Ὑστερα ἐπέρασε ἀπὸ τὴν πόλιν μᾶς ἡ δυνατὴ καὶ ὅλο ζωὴ καλλιτέχνης Τέρρεν καὶ τὸ θέατρο ἐπλημμυροῦσε κάθε βράδυ, παρ' ὅλην τὴν ἀποκρουστικὴν καὶ ἀπελπιστικὴν παραφωνίαν ποὺ ἔκαναν ὅλοι σχεδὸν οἱ βοηθοὶ τῆς.

Κι ἔρχεται σήμερον ἡ Νέα Σκηνὴ, μ' ἓνα σύνολο δυνατὸ καὶ σχεδὸν ἄρτιο καὶ περὶ ἀπαράτηρητὴ καὶ ἀνυποστήριχτη. Οἱ παλαιοὶ τῆς θριάμβου δὲν ξυπνοῦν μέσα μᾶς, καὶ τὸ δοξασμένο ὄνομα ποὺ τὴ φωτοστεφανώνει μᾶς ἀφήνει ἀσυγκίνητους, λὲς καὶ ὁ ξενισμὸς ἐμαράζωσε μᾶς κάθε αἴσθημα γιὰ κάθε τι τὸ Ἑλληνικόν. Διαφορετικὰ πῶς νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἀδιαφορία τῆς παροικίας μᾶς γιὰ τὸ θέατρο καὶ τὴ Φιλολογίαν μᾶς; Κι ἐγκληματοῦμε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, μὲ τὴν ἀχαχαχτήριστον αὐτὴ διαγωγὴν μᾶς, ποὺ χειρότερη δὲ μπορεῖ νὰ γίνῃ...

Γιὰ τὸ ἔργον τοῦ ποιητῆ Σπήλιου Πασαγιάννη, ποὺ τόσο πρόωρα πέθανε, θὰ γράφει, σὲ ἀκόλουθον φυλλάδιον, ὁ συνεργάτης μᾶς Πέτρος Ψηλορείτης.

Στὸ ἄλλο φυλλάδιον θὰ βάλομε καὶ τὴ συνέχεια τοῦ « Ὅταν Σπάσῃ τὰ δεσμά του ».

Ὁ κ. Στάθης Καραβίας ἔκαμε μιά πολὺ καλὴ διάλεξιν στὸν Καλλιτεχνικὸν τοῦ Καίρου γιὰ τὴ Νεοελληνικὴν ποίησιν. Στὸ ἄλλο φυλλάδιον θὰ δημοσιεύσωμε μερικὰ μέρη.

LIRE

MERCURE DE FRANCE

REVUE BIMENSUELLE

26, RUE DE CONDE, PARIS.

DIRECTEUR ALFRED VALLETTE

ABONNEMENT	}	Un an	30. Frs.
		Six mois	17. »

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Ἡ «Νέα Ζωή» στέκει πολὺ ψηλά, ὥστε νὰ μὴ δίδει χαμμιά προσοχὴ στὶς βρισκόμενες τοῦ «Νουμά». Μὰ μήπως καθημερινῶς δὲ βρίσκει κάθε ἀνεξάρτητο ἄνθρωπο καὶ περιοδικὸ στὴ Λογοτεχνία μας; Ὁ «Νουμάς» μὴ ὀρισμένη στενὴ φανατικὴ ἀντίληψι τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος τὴν κατάντησε συστηματικὸ ἐπάγγελμα. Σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο δὲ μπορεῖ νὰ κατέβει τὸ περιοδικὸ μας. Ἀλλὰ ἐλαττήρια ὁ «Νουμάς», ἀλλὰ ἰδανικά ἡ «Νέα Ζωή».

Οἱ πατριωτικοὶ κερανοὶ ριχθῆκανε τρομεροὶ ἐναντίον τῆς «Νέας Ζωῆς» καὶ οἱ θειοὶ ραφφοδοὶ ἔψαλαν παθητικὰ στὶς ντόπιες ἐφημερίδες τὰ κλέη καὶ τὰ τρόπαια τῆς «προγονικῆς ἡμῶν γλώσσης».

Κι ὅλα αὐτὰ τὰ φαιδρολογήματα εἶχανε γι ἀφορμὴ τὴν εὐστοχὴ ἀπάντησι τοῦ δικοῦ μας Γ. Πηλαβάκη στὸ περίφημο γράμμα τοῦ κ. Κέπετζη. Τὸ κακὸ ὅμως εἶνε πὼς εἶπανε τόσα πολλὰ, ὥστε δὲν ἄφισαν καὶ τίποτε γιὰ μερικοὺς ἄλλους ποὺ μπορούσανε ἴσως νὰ χειρισθοῦνε τὸ ζήτημα κάπως πιὸ ἔξυπνα.

Πολὺς λόγος ἔγινε τελευταῖα στὶς Ἀθηναῖκες ἐφημερίδες γιὰ τὸ Πρὸ-τυπο Δημοτικὸ Σχολεῖο ποὺ ἀνέλαβαν νὰ ιδρύσουν ἄνδρες μὲ παλληκαρίσια γνώμη καὶ μεστωμένη σκέψι. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς μὲ χαρὰ μα: βλέπομε καὶ τὸν εὐγενικὸ συμπολίτη μας κ. Ἀντῶνη Μπενάκη. Γιὰ τὸ Πρὸτυπο Σχολεῖο, τὸ ροδοχάραμα αὐτὸ μὰς ζωντανῆς καὶ εὐρωστῆς ἐκπαίδευστος, θὰ γράψομε ἐκτεταμένα σ' ἄλλο φυλλάδιο.

Σφίγγομε μὲ εὐλακρία τὸ χέρι τῶν καλῶν νέων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ Σύλλογο «Ὁρφεὺς». Ἡ συναντία ποὺ ἔδωσαν ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ στὴν Αἴθουσα τοῦ Λιφόντι ἦτανε στ' ἀλήθεια καλλιτεχνικὴ. Τοῖς εὐχόμαστε νὰ πηγαίνουν πάντα πρὸς τὰ ἑμπρός, ἀκολουθώντας τὸν ὁμορφὸ δρόμο τῆς Τέχνης στεφανωμένης ἀπὸ τὴ Νιότη.

Στὸ ἄλλο φυλλάδιο θὰ γράψι γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Μορέας καὶ ἀργότερα γιὰ τὸ Σπήλιο Πασαγιάννη ὁ ἀγαπητὸς μας συνεργάτης Πέτρος Ψηλορείτης.

Γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου μας ἐξελέγηκε ὁ κ. Κ. Ν. Κωνσταντινίδης ἀντὶ τοῦ κ. Γιάννη Κασμάτη ποὺ παραιτήθηκε.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ :

GRÆCIA

41 Boulevard Saint Germain

Paris

THE HELLENIC HERALD

26 - 28 Sun Street Finsburg Square

London

ATENE e ROMA

Viale Principe Eugenio 27 A

Firenze

PORTRAITS D'HIER

20 Rue de Louvre

Paris

DAS LITERARISCHE ECHO

Berlin

REVUE GERMANIQUE

75 Rue Dareau

Paris XIV

REVUE PHILOSOPHIQUE

108 Boulevard Saint Germain

Paris

LA BALANCE

Place de Théâtre N. Metropol 23

Moscou

ΕΛΛΑΒΑΜΕ :

ΕΠΙΤΑΝΗΣΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ—Τόμος Α΄. Ἀθήνα 1910 Δρ. 2.

ΤΑΣΟΥ ΒΙΔΟΥΡΗ, Ἠλύσια, ποιήματα 1908-1910. Eski-Chéhir Φρ. 1.

HÉLÈNE VACARESCO, Βλάχικα Λαϊκὰ Τραγούδια, μεταφραστῆς ΜΗ-
ΤΡΟΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ, Λόντρα 1908.

MIX. II. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ, Γίγαντες, Ἀθήνα, Δρ. 2.

GRÆCIA : Organe du monde grec et philhellène. Paris.

ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ Δ. Φ. Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλε-
ξανδρείας ἐν Ἀβυσσινίᾳ. Ἐν Ἀλεξανδρίᾳ 1910.